

Posudek pro habilitační řízení Mgr.art Ivana Buffy, ArtD.

Mgr.art Ivan Buffa, ArtD hudební skladatel, dirigent, klavírista a pedagog

Narozen 2. 4. 1979 v Košicích

Vysokoškolské vzdělání:

2005 – ukončil magisterské studium ve studijním programu skladba na VŠMU

2007 – ukončil magisterské studium ve studijním programu skladba na Universität für Musik und darstellende Kunst Wien

2009 – ukončil magisterské studium ve studijním programu hra na klavír na VŠMU

2008 – ukončil doktorandské studium ve studijním oboru skladba na VŠMU

Od roku 2005 pedagogicky působí na Hudební a taneční fakultě VŠMU.

Habilitační práce: „Organismi pre mezzosoprán, komorný súbor a orchester“

Skladatelské dílo Ivana Buffy je vzdor relativnímu mládí autora (36 let) poměrně rozsáhlé a zasahuje téměř do všech kategorií vážné hudební tvorby. Jeho „habilitační“ kompozice je z roku 2012. Patří mezi výjimečné opusy svého autora. Je napsána pro mezzosoprán, komorní ansámbl a orchestr. Vokální part zhudebňuje text pozoruhodného slovenského skladatele Ilije Zeljenky – Filovi, jehož nedožitých 80. narozenin bylo takto vzpomenuáno. Hudební idea díla vychází z komunikace mezi komorním souborem a orchestrem. Komorní soubor funguje jednak jako samostatná nedotknutelná jednotka, a jednak jako součást vyššího celku – orchestru. Kompozice navazuje na předchozí skladby svého autora (The Four Agreements, Rebirth). Využívá též materiál komorní skladby „Organismo“ pro 7 nástrojů, který je uplatněn v novém kontextu sólisticky a zároveň v rámci rozšíření o dva další sólové nástroje a lidský hlas. Skladba je výrazně dynamická, avšak tato poloha je střídána též plochami meditativními. Převážně z této polaritě vyvěrají hudební emoce tímto dílem prezentované. (V této souvislosti je zcela logické vzpomenuat na barokní Concerta grossa, či na klasické koncertantní symfonie.)

Z hlediska formálního má dílo trojdílnou strukturu (A – B – Kadence – C). První oddíl je hybný, charakteristický bohatým a fantazijním kontrapunktickým předivem, druhý oddíl je

výrazně klidnější (zpracovává podstatnou část textové složky); kadence má charakter virtuózní a rovněž gradační, závěrečný oddíl je v podstatě katarzního charakteru. Dlužno zdůraznit, že celé formální členění je velmi přesvědčivé, logické a přirozené. Skladba působí jako zcela ucelená stavba bez nedostatků a puklin.

V harmonické i v melodické struktuře je patrný jistý intervalový výběr. Převládá práce se septimami (malou i velkou), které rozdělují čisté, popř. zvětšené kvarty a doplňující (do septimy) tercie. Takto řešené intervalové vztahy zajišťují vnitřní symetrii a podvědomý pocit vyváženosti plynoucí struktury. Je možné hovořit o propojenosti a vzájemné souvztažnosti složky harmonické společně se složkou motivickou.

Text je uchopen s překvapivou jednoduchostí a přímočarostí. Dalo by se hovořit o jakémisi repetitivním rozvíjení základní linie. Materiál vokálního partu zpracovává charakteristické intervalové prvky – zejména septimy s variací na sekundový obrat, popř. tercie a kvarty (můžeme nalézt i náznaky modálního myšlení).

Celkově lze konstatovat, že kompozice „Organismi pre mezzosoprán, komorný súbór a orchester“ je prací velmi zdařilou. V kontextu tvorby svého autora, jak již bylo konstatováno výše, výjimečnou. Dílo přináší plnokrevné hudební sdělení, je svědectvím o vytříbené kompoziční technice a vyzrálém hudebním jazyce. Zároveň je i užitečný přiložený komentář, který osvětluje autorovy záměry a uvažování při kompoziční práci. Uvádí též zajímavé souvztažnosti, které autor prezentuje v souvislosti se svojí předkládanou skladbou.

Když k nesporné kvalitě díla připočítám autorovy nemalé schopnosti na poli interpretačním (dirigent, klavírista) a též jeho aktivity organizační a pedagogické, vyrůstá přede mnou osobnost mimořádných uměleckých i odborných dispozic. Je pro mne velmi příjemnou skutečností toto vše konstatovat s přesvědčením, že jeho habilitace bude velkým přínosem pro akademickou obec VŠMU. Ve smyslu odborném i uměleckém patří mezi naprostou špičku své generace.

Předloženou habilitační práci „Organismi pre mezzosoprán, komorný súbór a orchester“ hodnotím jednoznačně pozitivně a bezvýhradně doporučuji, aby byla přijata jako úspěšně vytvořené habilitační dílo.

V Praze, 30.3. 2015

Prof. Ivan Kurz

